

Publicerad 2010-02-19 16:09 av Mika Boström

Vi kan läser och ser på tv om krig, folk som försvinner, massgravar som upptäcks, hur media styrs och tystas. Och här satt jag och bekymrade mig över att det inte finns något bra att se på tv, att jag är för lat att steka bacon, att jag kanske inte har rå

Så futtigt

Så futtigt mina sorger och besvär
står sig mot den börda du släpar
Varje steg och varje andetag
ser jag att det smärtar

Det du har sett
Det du har hört
Är det som ingen ser
eller hör

En påtvingad tystnad som talar för sig själv
Den skriker ut:

De är borta!

Det du har sett
Det du har hört
Det jag inte kan greppa

Att du fortfarande orkar stå

Vi är så små i våra sinnen
Gräver efter små mynt
när guldkornen finns strödda
som sand runt omkring oss

Berättelser ur liv som aldrig
blir de samma

Det du har sett
Det du har hört
Det bör du berätta

Låt aldrig hoppet slockna
Hoppas att människan lär sig
Hoppas att de som kommer efter
inte upprepar igen det som aldrig
borde fått hända

Låt aldrig hoppet slockna
Det är den lågan som skall
lysa vägen för den bättre världen
som komma skall

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mika Boström med Poeter.se id #25233 innehar upphovsrätten